சற்குருப்யோ நம:.

8.2

ஸ்ரீ தத்துவ ராய சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த
சசி வன்ன போதம்.

இது

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளாலும்

ஸ்ரீ க. சிவ. மடாலயம் குரு சுவாமிகளாலும்

அச்சியற்றப் பெற்றது.

பாலசுப்ரமண்ய ஸ்வாமி பிரஸ்,

சென்னை.

1922.

சற்குருப்யோ நமஃ

மோக வதைப் பரணியின்கண்ணுள்ள

சசி வன்ன போதம்.

கடவுள் வணக்கம்..

மதிபருதி யெரிநீர்கால்
வானவனி யியமானன் வடிவா யெல்லா,
வதிபதியா யனைத்துமா
யல்லாத வறிவுருவை யகத்துள் வைப்பாம்.
சொல்லாற்றம் மதிவீரகாழ்
றாயதிது தீயதிது வென்னு மாக்க
ளெல்லார்க்கு மதுவதுவா
யிறையிருக்கும் படியேயாயிருக்கவென்றே

* அலகை யச்ச மறவக வான்களு
முலகின் முத்திபெ றும்பரி சோதுவாம். 1

புணர்ந்த பாவமெ லாம்பரி பூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே. 2

---

* அலகை—விளி.

எழிலாரு ஞாநி புகழென்னை கூற—
வுயர்வீ டிவன்சொல் வழிசெய்,
தொழிலாளர் சேர்கை யதுகேளு முன்னை
யிதிகாச மொன்று சொலவே. 3

தந்தாப மற்ற பரனேவல் செய்த—
வவனுற்ற பேறு தனை முன்,
செந்தாம ரைக்கண் புதல்வற்கெ மண்ண—
திருவாய் மலர்ந்த திதுவே. 4

உவமிப்பின் ஞாநி விழிபட்டு முன்னை—
வினைவிட்டு முத்தி யுலகிற்,
றவமற்ற வெய்ய வினையே புரிந்த—
சசிவன்ன னெய்து கதையே. 5

எமம் புகுவா ருளபா தகரா—
மியாவர்க் குளுமிக் கவனு குமிவ,
ஞமம் புகல்வார் குலமும் மெரிவாய்—
நரகம் புகுமா றுநடந் தனனே. 6

மலமே வியதீ வினையின் வலியான்—
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்த வீவன்,
குலமே வியதென் புலவா ணர்களுங்—
கொடிதா நரகங் குடியே றினனே. 7

மிகமே வியபுண் ணியபா வமெனும்—
வினையின் பயன்மே வொருகா லமுறு,
திகமே வருமென் பதனு லுளநோ—
யெல்லா மிவனைச் செறவெய் தினவே. 8

தன்புத் திரனே யம்விடா மையினுற்—
றவறுற் றவிவற் பெறுதந் தையுளந்,
துன்புற் றினியென்னைகொலோ புதல்வன்-
றுயர்தீர் வகையென் றசுழன் றனனே. 9

ஒன்று லும்வினைத் துயர்துய்ப் பதலா—
லொழிவிக் குமுபா யமுனக் கிலதே,
யென்று லுமறிந் தவனன் புவிடா—
திவனைக் கொடுழன் றனனெங் கணுமே. 10

ஒருமா தவன்மற் றிவன்வே தனைகண்—
டொழிவற் றுளவொன் றையுளத் துணரு
பரமா இயஞா நிகள்கண் ணுறலே— [ம்,
பரமா விழ்தமென் றுபகார்ந்தனனே. 11

தானந் தமிலா ததனைத் தருவான்—
சத்தீச் சுரமென் னுமிடந் தனில்வாழ்,
மாநந் திபரா யணரென் பவர்நின்—
மைந்தற் குறுநோய்க் குமருந் தெனவே, 1

முடியா வுபதே சமிதென் றவனு—
முனிவன் பதமெய் திமொழிந் தனனிக்,
கொடியான் வெருவா துகுயிற் றியநோய்—
கூறற் கரிதா யகொடுந் தொழிலே. 13

ஈங்குன் றிருமுன் பகரும் படியோ—
விவனெய் தியதீ வினையென் னவெலா,
நீங்கும் படிதன் னநுபூ தியினு—
னிகழும் விழிவைத் தனனின் மலனே. 14

கணியா தபவக் கடுவா னதிருக்—
கண்வைத் தலும்விட் டனகா துகடும்,
பிணியா வையுநல் லபிதா விறைதாள்—
பேணிப் பணியென் றுபெயர்ந் தனனே. 15

இடனே முதலா கவுவந் திறையோ—
னேவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநா,
ளுடனே யிவனே திருமே னிதனக்—
குரியா னெனவுற் றனனும் பனுடே. 16

நன்றாய் முனிதாள் வழிபா டதனு—
னா வீதமா னபிறப் பினைவிட்,
டொன்றா கியவீ டுணருத் தமர்கட்
குளசா தந நாலுமுதித் தனவே. 17

முனிவன் றிருமுன் புளதன் குறைதான்—
மொழிவன் சிலவஞ் சலிகுஞ் சியதாய்ப்,
பணிவந் திருகண் கள்பதங் களிலே—
பலகால் வலம்வந் துபணிந் தனனே. 18

அருளே வடிவா கியமா முனிதா—
னறியா தவர்போ லவழுங் கலுறும்,
பொருளே தெனமைந் தனடுங் கினனிப்—
பொல்லா தபவப் புணரிக் கெணவே. 19

வெருவும் பிறவிக் கடல்வித் தாமுன்—
வேதா கமகீ தைவிளம் புமதைக்,
குருவுந் தனதன் பன்மநத் தளவிற்.
கொளுமா றுதொகுத் திவைகூ றிடுமே. 20

மாணபவங்க ளானபுனலை யுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவராவு பெரியது, காண
வொழுங்க றுதுவிடய விரை நுகர், சணமொ
டியங்கு மீநமிகவு முகள்வதே. 21

பெருமிதமென்று கூறுபெருமையுடை
யது பிணிகளெனுங் கெடாதபுலவு கமழ்

வது, வுருமிடரின்ப மானதிரைகள் பொரு
வது மநமெனும்வஞ்ச ராஜமகர முறை
வதே. 22

அளவிலகந்தை யாமையபரி மிதமுள
தவாவுநிறைந்த வாழமறிய வரியது, களவு
ெருங்கு பாருமலையு முடையது கலகவிட
ங்கண் மேவுகிருமி நெளிவதே. 23

துகளெனு நன்கலாதநுரைக டருவது
துறவெனுமின்ப மானகரையை விடவகன்
மகளிரெனுந்த வாதவலிய சுழியது மற
வியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே. 24

வெருவருகின்ற போகமுதலை யுடை
யது விவிதமநந்த மானதுணையு மறிபவ,
ரொருவர்கடந்து போகவிரகி லெழுபவ
வுததிவிளம்ப யாவருலகி லறிஞரே. 25

பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதி
சொடு பொருசமயங்க ளாறுமறிய விழு
திலறிவழிவொன்றி லாதபொருள தென
வுள வநுபவவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

புணரிகடந்து போகவிரகி லெனமொழி
பொழுதுபுலம்பி யாவிபுதல்வ னிறுமுன,
முணர்வெனும்வங்க மேறுமறிஞ ரகல்வ
ரென் றுரையைவழங்கி நாதனுவகை யரு 27
ளவே.

வாழியென விறைவனடி தொழுதவரு
பவமா, மாழியினை யகலுமறி வருளுகென 28
வவரே.

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசா
த், திரவறிவை யறியுமவர் மொழிவர்தெளி 29
வுறவே.

அபரவுணர் வருமறைகண் முதலகில
கலையு, முபரமம தறவுதவு முணர்வுபர 30
வுணர்வே.

ஆகமவி தங்களறி வாரபர மறிவார்,
யோகமொடு றங்குமவ ரேபரமுணர்ந்தோர்.

புராணமிதி காசமெவை யும்பொரு
ளலைத்தின், பிராணனறி யாதுளவி டத்தி 32
வைபி தற்றே.

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துள
வா, மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே.

நவிலுகலை யறுபத்து நாலுமறி வாரும்,
பவலயம தறசுத்த பரமமறி யாரே. 34

ஆகவறி வாளரறி வாரிவை யனைத்து,
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 35

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனு,
மெய்யறிவி லாதவர்கள் வீடதுபெ றாரே.36

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ
தெல்லாந், தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு
தானே.
37

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமை
யு,மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே.

தானெனு முடம்பது தனைத்தவிர வே
று, யானெனு மருத்தமுள வோவருளு
கெனவே.
39

எனதாடை பொன்பூம கன்றையல் பா
ய்மா விபங்கண்மு கங்கால்கை மெய்யென்ன

வென்றுங், தனதாய ரைப்பான்வ குத்திந்த
வூனைத் தானென்ற யர்த்துஞ்சொ லத்தக்க
தன்றே. 40

தாளாக வூராழி யார்வெண்ணில் வீணு
தண்டாக வன்மார்பு தட்டாக மொட்டா,
நாளாம லர்ச்சென்னி கூந்தற்கொ டித்தேர்
நாணுளு மூர்வானில் வேறுக நாடே. 41

கடக்குஞ்ச ரம்பண்ணி புண்ணின்றொ
ருத்தன் கைபாத கன்னங்கண் மெய்போ
வி யக்குங், கிடக்கும் நடத்தா விடத்திவ் வுட
ம்புங்கிடக்குமொருத்தன்னடத்தாவிடத்தே

ஒருகூறு மலமாகு மொருகூ றுடம்
பாகு மொருகூறு மநமாகு முண்டற்ற வந்
ந,மிருகூறு நீயாகி லொருகூறு நீயா மிழிக்
கும்ம லஞ்சோறி டப்பட்ட வுடலே. 43

இளராத ரத்துண்ணு மந்நஞ்சு டக்கை
இட்டப்பொ ருதேயி ருந்தார்மு னிர்தார்
தளராதி றுப்பொன்று முயிர்போக வன்றே
தழற்பள்ளி மீதேது யின்றூர்ச கித்தே. 44

நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கைகா
ணிமிர்க்கும்மு டக்கும்மி வன்செய்யு மெல்
லாந், தொழிற்பால வாமற்றிவ் வுடலஞ்செய்
தொழிலுஞ் சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த
தொழிலே. 45

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில்
வேறே யானாலிவ் ஆனாக நானென்ன லா
மோ,செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகை
யே செடமான வுடனின்னில் வெறென்று
தெளியே. 46

நிலமாகும் வற்பென்ற னெகிழ்கின்ற
நீரா நெருப்பாமி திற்சுட்ட வெல்லாமு மனி
லஞ், சலமான புரையான வானிந்த வுடலஞ்
சடமான வைம்பூத வுருவங்க டாமே. 47

விழியைப்பு மானென்னில் ரவியாதி
யாலே விளங்கின்ற தல்லால்வி ளங்காமை
யாலே, யொழியப்ப டுங்கன்ன முதனாலு
முன்ற னுருக்கண்டக ண்டன்னை யொப்பாக
வுன்னே. 48

அழலுண்பொருள் களினுண்பவை முக்
கூறதின் முதற்கூ றணியென்பு நடுக்கூறது
மச்சைக்கணியாகு,மெழில்கொண்ட கடைக்
கூறது வாக்காயெழு மென்றே யியனான்ம
றை யந்தங்க ளிசைக்கின் றன வாமே. 49

உண்ணும்புனன் முக்கூறதின் முதற்
கூறுவர் நீரா முதிரந்நடு விற்கூறுக டைக்
கூறுபி ராண,னெண்ணும்மிதி லிருகூறவை
நீயாயிடி னன்றோ விறுகின்றபி ராணன்
னது நீயாகுவை யிசையே. 50

பிராணனு மல்ல துஞ்சி லுணர் வின்மை
யாலாஃ துணரும்பு லன்க ளொழிவாற், பிரா
ணன தென்னின் மன்னை யொழியாது
சேனை நகர்சூழ்வ லஞ்செய் பொழுதே 51

கரணமொ டுங்க வாயு நிகழ்வெங் கொ
லென்னி னுடல்காவ லாகு மலதேன், மரண
மடைந்த தென்று சமர்சுட்டி டாமுன் வளை
வாவின் ஞாளி கொளுமே. 52

இனமுற வெண்ண வுள்ள காணத்தி
லொன்றி தெனலாவி தென்ன தெனலான்,
மனமுன மக்க மென்ற வதனுலு மல்ல
மதியல்ல வந்த வகையே. 53

இடரின் புளதாய் நிலையற் றறிவற்—
றெண்ணுங் காணங் களிலா யெவரு,
மடரும் பிறவிக் கடியென் றுணரு—
மகங்கார முநீ யலவென் றறியே. 54

ஐயப் படலோர் பொருணிச் சயமா—
யறியப் படல்யா னெனதென் றுமதஞ்,
செய்யப் படல்செய் வதுசிந் தனையாஞ்—
சித்தம் மதுவன் றெணநீ தெளியே. 55

முன்னு கவுடம பதுசித் தமதே—
முடிவா கமொழிந் தபொருட் டிரடா,
னின்னு கிலநீ யறியும் பொருளாய்
நிகழ்கின் றதனு லெனநின் மலனே. 56

உன்னு லறியப் படும்யா வையுமுன்—
னுருவன் றெனவோ தினையொக் குமெனக்,

கென்னு லறியா தொழியும் பொருளோ—
யானு குவதென் றனனென் றலுமே. 57

அறியாப் பொருள்கா ரணமா யைகுறித்—
தறியும் பொருள்கா ரியமா முலகிர்,
நெறியாற் றிகழ்நான் மறையந் தமெலா—
நீயன் றெனவோ துமிரந் தாமே. 58

அறியும் பொருளன் றறியாப் பொருளன்—
றறிவா கியநீ யெனுமப் பொருடான்,
பொறியின் வழிநின் றறியும் பொருளோ—
போதக் கண்விழித் தறியும் பொருளே. 59

வேதப் பொருடா னிதுவே றுசொலும்—
வினையா வையுமன் றுருவே றுமிலாப்,
போதப் பொருளந் தமறைக் கணியாம்—
புனிதப் பொருடத் வமசிப் பொருளே. 60

நிமல மாம்பர மதுவெ னும்பொரு—
ணீயெ னும்பொருள் சீவனே,
யமல மானவி ரண்ட யிக்கிய—
மசிப தப்பொரு ளாவதே. 61

அருமை யாகிய பிரம முன்னிலை—
யாகு மாருயிர் பின்னிலை,
யிருமை யானவி ரண்ட யிக்கிய—
மெய்து மாறெவ னென்னவே. 62

உபாதி யால்வரு பேத மேயிவர்—
பேதமன் றுரு வுயிரினின்,
சுபாதி யாமுடல் போலி றைக்குள—
கார ணாதிகள் காயமே. 63

ஈசன் முற்றறி வான்வி யாபி—
யெவைக்கு மேது வியம்புமா,
காச கன்னிரு பாதி பாவனை—
கார ணாதிக ளாவதே. 64

நீதி யாவிரு பாதி நீக்கிட—
நீயெ னச்சொல்ப தத்தினு,
மாதி யாகிய தற்ப தத்து—
மசுத்த சுத்தமு ரைத்துமே. 65

ஆக முன்றிக ழேழு நானென—
னொும்ப தத்தில சுத்தமே,
சோக மின்றிய சான்று நானனெ—
னொும்ப தப்பொருள் சுத்தமே. 66

அகில காரண மாகி நானென—
றற்ப தத்தில சுத்தமே,
சகல காரண சான்று நானென—
றற்ப தப்பொருள் சுத்தமே. 67

செறிந்த காரண காரி யங்கள்—
சிதைந்து மேலுறு சித்ததா,
யறிந்த வாதனை தானு மற்றதவ்—
வசிப தப்பொரு ளாவதே. 68

அசுத்த மாகிய திருப தத்தினு—
டிக்கி யப்பொரு ளாகுமே,
விசுத்த மானதி லக்கி யப்பொரு—
ளென்று சொல்லுவர் விமலரே. 69

முரண்ட சீவப ரங்க டம்முடன்—
முக்கி யப்பொரு ளாவதே,
யிரண்டில் வேறறு சிற்சொ ரூப
மிலக்கி யப்பொரு ளாவதே. 70

ஊக்கி யப்பர சீவர் தங்க—
ளுடம்பி ரண்டுமி லக்கணு,

வாக்கி யப்படி நீக்கி ஞலொரு—
வத்து வேபர வத்துவே. 71

ஓரில் விட்டதும் விட்டி டாதது—
முபய மும்மென வுணர்வுளோர்,
தேரி லக்கணை திரிவி தத்தி
விசைப்பர் மற்றதி யம்புவாம். 72

மஞ்சு கூப்பிடு தென்றல் போலவும்—
வடப கிரதி யுள்ளதே,
விஞ்சு கோஷம தென்றல் போலவும்—
விட்ட லக்கணை யாவதே. 73

சிவலை நின்றது வெள்ளை போயின—
தென்று செப்புதல் போலவே,
கவலை யின்றிவி டாத லக்கணை—
யென்று நீகொள்க ருத்திலே. 74

மேவும் விட்டு விடாத லக்கணை—
மெய்ம்மை யாதெனி னந்தவித்,
தேவ தத்த னெனும்பொ ருட்படி—
சிந்தை செய்திடு தீரவே. 75

விட்ட லக்கணை தனையும் விட்டு—
விடாத லக்கணை தனையுநீ,
விட்டு விட்டு விடாத லக்கணை— 76
யால்வி ளங்குவி ளங்கவே.

போது மேவிய தேசம் விட்டொரு—
புருட னைக்கொளு மாறுபோ,
லோது மீருடல் கண்டு விட்டத— 77
னுண்மை காணவு ணர்ந்திடே.

பிரியா வுயிர்கா ரியமா முடலும்—
பிரமத் துறுகா ரணமா முடலுங்,
கரியா கியவா தனையுங் கழியச்—
காட்டும் படிகண் டுகொள்கண் ணுறவே. 78

காரணத் திரணற் பினுமப் பொருளைச்—
காணக் கிடையா தவை கைபறவே,
மாரணப் படினும் மதுகண் டுகொளும்—
வழியில் லையெனும் படிநீ மதியே. 79

எந்தக் காரணங் களுமே வனனு—
விதில்வா தனையால் விடயங் களோடே,
யந்தக் காரணங் கள்பொருந் தல்கனு—
வவைமாய் தல்சுழுத் தியவத் தையதே. 8

வினவிற்ப ரத்தையறி வுறுதற்க வத்
தைபுலன் வினைமாறியே, நனவிற்சு ழுத்தி
நிலை வரினப்பொ ருட்டிகழு நலமாகவே.()

திவிதத்த வத்தைகளை யறிவுற்ற வத்
துரிய நிலைசீவனே, யிவிதத்தி லப்புருட
னனவுற்ற வத்துரிய நிலையீசனே. 82

அகிலக்க ரிப்பரம தூரியப்பொ ருட்
டுரிய மதுவாகையே, புகலுற்ற தத்வமசி
யெனுமுப்ப தத்தின்முடி பொருளாவதே.

விமலப்பொ ருட்சுருதி நெறியிற்பெ றக்
கருணை நிதிகூறவே, யமலப்பொ ருட்
பெறுதலருமைத்தெனக்கழறி யடிவீழவே.

தமரக்க லைக்களவு தெரிவற்ற தற்
பொருள தனையீகுவா, னமரர்க்க ளப்பரி
தூநற்பு னற்கொடுசெய் தபிடேகமே. 85

பவளத்தில் வைத்தவமிர் தினின்மிச்சி
லிட்டினிய பரிவோடுமா, தவளப்பொ டிக்
குச மெனவிட்டு டற்பகைக டலைசாயவே.

உதகத்து டற்பொருளொ டுயிர்கைக்கொ
டுச்சிமிசை யொருபோதொடே, பதகத்
தலத்தைவிட விருகைத்தலத்தொடிரு பத
மேவியே. 87

ஒழியப்பு லக்கணுப நிடதப்பொ ருட்
டெரிய வுளஞானமாம், விழியைக்கொ டுத்து
மொழி யெனமுப்ப தப்பொருளும் வெளி
யாகவே. 88

நனவைத்து வக்கிமுடி துரியத்தை முற்ற
விறை நவினீதியே, மனவர்க்க மற்றவநு
பவ மூற்ற சிற்சுகந வலியோதுமே. 89

புராண மாகவே புறம்புள புலன்களு
மந்தக், காரண மியாவையும் வழங்கிடம் நன
வெனக் கண்டேன். 90

புராண மாகிய புறம்புள புலன்கெட
வந்தக், காரண மியாவையும் வழங்கிடங் க
வெனக் கண்டேன். 91

மரண மாகிய திசையிது வெனும்படி மாதி, கரண மியாவையு மிறந்துள சுழுத்தி யுங் கண்டேன். 92

எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறந்தி ருண் டிருந்த, துஞ்ச லங்குணர் போதமாந் துரியமுங் கண்டேன். 93

துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற் றனைத்தின், கரிய தாயிருந் திடம்பர னன வெனக் கண்டேன். 94

புணர்ந்த விச்சகத் தொழித்துணர் போ தமாந் தனையே, யுணர்ந்த மற்றது பரன்கரு வெனும்படி யுணர்ந்தேன். 95

சான்று சாக்கிய மிறந்திடத் தானிருந் தமையுந், தோன்று ருவிடம் பரன்சுழுத் தியதெனத் துணிந்தேன். 96

மருத்த தென்றுணர்ந் துரைத்ததும் மரித்திடந் தனிலே, தெரித்த போதமே தேதுபரன் றுரியமாய்த்தெளிந்தேன். 97

இறையெ னும்பொருட் டுரியமே யென் னையாண் டவனே, மறையி னந்தநற் பதப் பொரு ளனவென மதித்தேன். 98

பண்டை விச்சுவ வாதனைப் பழுதுபோ ய் முழுதுங், கண்ட கண்ணதே யாகிய கந வதுங் கண்டேன். 99

காட்சி யாவையுங் கண்ணதா யக்க ணுங் கரைந்த,மாட்சி யாகிய வகோசர முற க்கமாய் மதித்தேன். 100

அருந்த வாமறை யந்தமா மகோசரந் தனினீ, யிருந்த வாறறி வித்தவா றெங்ஙன மிசைப்பேன். 101

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறு மது வதுவாய்த், தம்பி ரானடஞ் செயும்வ கை சாற்றுமா றறியேன். 102

ஆவி யேயடி யேன்செய்கைம் மாறு னக் கென்னெனிற், பாவி யேனது தானு முன் னுடையதாம் பண்டே. 103

ஆவல் செய்தென தாக்கையுள் ளளவு
நின் னடியார்க், கேவல் செய்வதே யன்றி
மற் றொன் றுநா னறியேன். 104

இறவி லெப்பத மும்பெற வேண்டிலே
னென்றும், பிறவி வேண்டுவ னின்றிருப்
பணிசெயப் பெறினே. 105

என்றுபல கால்விழு மெழுந்தொழு
மழும்புரியு மென்னையினியா, னின்றுபல
வாகவுரை செய்தவவ னன்பினொடு நெஞ்சு
ருகியே. 106

வட்டிலறி வின்றியிறை தன்னிலறி
வின்றியிவ் வுடம்பினுடனே, வீட்டிலுறை
வானையினி வீடுபெறு மென்பது விளம்பு
கிலமே. 107

வஞ்சவலி யானரகில் வீழ்பிதிர ரங்க
ரகுபாழ்படமிகா, விஞ்சைவலி யாலடைய
வேறினர்சு ராதிபர்கண் மேலுலகமே. 108

தேவருமனித்தருமி வன்றெழில்விய
ந்துரைசெ யப்படுவதோ, மூவரும்வ ணங்கி
முடி யாலவன தேவல்செய முந்துறுவரே.

ஞானியைந ரன்சுரனெ னுதொழிக ஞா
லமுய நாதனருளான், மேனியது கொண்டு
தனை நல்கவரு மென்றறையும் வேதமுடி
வே. 110

சசி வன்ன போதம் முற்றிற்று.

———

ப்
105
ந்தொழு
ற்றுபல
விநஞ்சு
106
ிலறி
வுறை
ளம்பு
107
ரங்க
டய
08

ந்
ம

லமுய
தனை ந
வே.

சசி